

Sag, til i Forbindelse med hans Colleger at overveie de Indvendinger, som her ere fremkomne mod hans Forslag, og de Beføstninger, som ere forbundne dermed. Det er altsaa min Overthynding, at det er til Landets Gavn, at vi ikke nu vedtage det foreliggende Lovforslag, og dette er en Grund mere, hvorfor jeg vil stemme imod det, idet jeg da haaber, at et rigtigere Resultat om kort Tid vil kunne tilveiebringes end det, som nu for Diebliffet foreligger. Det er min Overbeviisning, at man hellere maa vente lidt længere for at faae en god Ende end for hurtigt komme til et mindre heldigt Resultat. — Der er iøvrigt endnu et Moment, som jeg ogsaa vil antyde. Jeg mindes ikke, hvilken af de ærede Talere det var, der sagde, men det har ligesom stinnet igjennem Forhandlingen, at man troer, at det vilde være farligt for Landet, hvis man ikke vedtog dette Lovforslag. Dersom det nu skulde være sandt, da maatte det være begrundet i, at de nuværende Forhold skulde være saa forvilede, at der turde være Anledning til at antage, at Hæren snart vilde blive brugt; men, om saa var, da kan denne Indvending just efter min Mening slet ingen Betydning have. Jeg vilde tværtimod ansee det for at være i høi Grad uforsvarligt, isald man under slige Forhold begyndte at ville omdanne Hæren paa en gjennemgribende Maade; jeg troer, at man da tværtimod med de Bengemidler, der ere tilstede, burde søge at udvikle de forhaanden-værende Kræfter og ikke ved hovedfulds at omforme dem frembringe en chaotisk Tilstand, hvorunder Hæren i Farens Dieblif kunde komme til at lide. — Det er disse forskjellige Grunde, som jeg paa Grund af de idag for Lovforslaget fremkomne Forsvarsgrunde har troet at burde fremsætte og anføre som yderligere Støtte for mig til at stemme imod Lovforslaget.

Krigsministeren: Det er allerede fra to Sider blevet fremhævet, hvor beklageligt det vilde være, om det store, udholdende Arbejde, som har været anvendt paa at bringe denne Sag til Klarhed og Modenhed, skulde være, ikke spildt — thi det troer jeg aldrig, det vilde være —, men om det skulde gaae tabt paa den Maade, at det ikke førte til noget praktisk Re-

sultat. Disse Udtalelser føler jeg mig særlig opfordret til paa det Varmeste at tiltræde, da neppe Noget har havt saamegen Vellykke som jeg til at paastjønne Omfanget og Værdien af det Arbejde, som ligger til Grund for det Resultat, der er opnaaet. Denne Sag har allerede i flere Aar beskæftiget alle Fædrelandsvenner, men den har dog først faaet en Skikkelse, der er først blevet lagt en egentlig Grundvold ved det Arbejde, der er udført af den saakaldte Forsvarscommission. Denne Commission havde den samme Vanskelighed at overvinde, som et æret Medlem nys omtalte, idet der nemlig ikke forelaa noget Grundlag, og den lovgivende Forsamling havde til ingen Tid udtalt, efter hvilke Principer egentlig Landets Forsvarsvæsen skulde ordnes, og det er først ved meget møjsommeligt Arbejde, at den omsider kom til at finde dette Grundlag, at den saa at sige skabte det. Forsvarscommissionen havde da det Mod at gribe den Tanke, at enhver vaabenfør Mand skulde vaabenøves, og jeg behøver vist ikke nærmere at udvikle, hvor meget Mod der hører til at gribe en saadan Tanke, som tilshnelabende maatte føre langt ud over Grændserne for det Mulige; men det er ved en sundrig Benyttelse af Kræfterne og ved en sundrig Ordning af Forholdene, at man er kommen til at gjøre det muligt, at enhver vaabenfør Mand ogsaa kunde blive vaabenøvet. Dette er foruden meget Andet en Fortjeneste, som alene tilkommer Forsvarscommissionen, der har havt Mod til at gribe denne Tanke, og hvem det er lykkedes at gjøre dens Udførelse mulig. Jeg føler mig særlig opfordret til i Forbindelse hermed ogsaa at hde den Iver og Grundighed Anerkjendelse, hvormed denne Sag er bleven behandlet i Udvalget, og hvormed den er bleven forfægtet af Udvalgets Ordfører; men ogsaa her i Salen har jo Sagen fremkaldt saamange Udtalelser, den er aabenbart af saamange Medlemmer bleven omfattet med Sjærlighed og Fordomsfrihed, at jeg troer, man ikke for meget kan anerkjende det Arbejde og de Bestræbelser, som ere gaaede forud, og som have ledet til det Resultat, der nu foreligger. Jeg kan derfor ganske bese den Anstuelse, som er udtalt af de ærede Medlemmer, at det vilde være i høieste Grad beklageligt,